

OBAVIJESTI

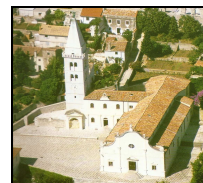
Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 10. 09.	Svagdan 23. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 11. 09.	Svagdan 23. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 12. 09.	Presveto Ime Marijino	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 13. 09.	Sv. Ivan Zlatousti, b. i n.	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 14. 09.	Uzvišenje sv. Križa	u 7,30 i u 18,00 sati
Subota 15. 09.	Bl. Djevica Žalosna	u 9,00 i u 19,00 sati
Nedjelja 16. 09.	24. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; 11,30 i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; 11,30 i u 19,00 sati.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje. Upišite se na papir u sakristiji.
- U petak je blagdan Uzvišenja sv. Križa sv. misa je u 18,00 sati u kapeli sv. Križa na Kalvariji. U župnoj crkvi neće biti sv. mise te večeri.
- U subotu, na spomendan B. D. Marije Žalosne prva sv. misa bit će u 9,00 sati u kapeli Gospe Žalosne – Adolorati, a navečer u župnoj crkvi.
- U nedjelju se hodočasnici mogu uključiti u misu u 10,00 ili u 11,30 sati u župnoj crkvi.
- Kako je bila ranija praksa od redovitih ispovijedi nastaviti će se. Svake subote sat prije večernje svete mise prilika je za ispovijed i svake nedjelje pred župnu misu (od 9,30 do 10,00 sati). Kad je netko u potrebi može se obratiti svećeniku koji se sprema za sv. misu (ali ne zadnji čas) ili poslije mise i to pozvati ga u sakristiju.
- Slijedeće nedjelje susret obitelji obiteljskih zajednica u 17,30 sati.
- Molimo kandidate za katekumenat da se jave i dođu upisati u župni ured.
- Tisak: Glas koncila.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su u 18,00 sati osim u srijedu u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

9. rujna 2012.

Broj: 205

23. NEDJELJA KROZ GODINU

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Iz 35,4-7a

Drugo čitanje: Jak 2,1-5

Evangelje: Mk 7,31-37

U ono vrijeme: Vрати se Isusa iz krajeva tirskih pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske. Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku. On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika. Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: "Effata!" - to će reći: "Otvori se!" I odmah mu se otvoriše uši i razdriješ spona jezika te stade govoriti razgovijetno. A Isus im zabrani da nikome ne kazuju. No što im je on više branio, oni su to više razglašavali i preko svake mjere zadivljeni govorili: "Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!"

BRINUTI SE ZA DRUGE

Što znači ovo biti zabrinut za drugoga čovjeka, brinuti se za njega. To znači da nismo ravnodušni prema tom čovjeku, da nas njegovo stanje ne ostavlja hladnima, a ovo znači više nego pobrinuti se za to da se odmogne ili postigne poboljšanje. Ovo posljednje svodi se u biti na to da želimo nešto „uspostaviti“, želimo nešto „izmijeniti“. Liječnik, odvjetnik, dušobrižnik ili socijalni radnik žele tako obavljati svoj poziv da se u životu ljudi nešto izmijeni, da se postigne poboljšanje. Oni su plaćeni zato da „uspostave“, „izmijene“ i „poprave“. Ali svako mijenjanje i popravljjanje, kolikogod bilo potrebno, upada – ukoliko ne proizlazi iz istinske brige za drugoga – lako u opasnost da se na ljudima izvrši nasilje, da se njima manipulira, čak i da ih se razori. Brinuti se za drugoga znači: biti s njim, s njime plakati, s njime trpjeti, s njime osjećati. Nositi brigu supatničko je udioništvo i čvrsto se drži istine da je drugi moj brat ili moja sestra: čovjek smrtni i ranjiv kao i ja.

Ako je briga za drugoga naša prva želja, mi ćemo promjenu i poboljšanje moći primiti kao dar. Često ne možemo izazvati promjenu i poboljšanje, ali ćemo se ipak moći uvijek brinuti za druge. A brinuti se za drugoga znači biti čovjek.

Henri J. M. Nouwen

Vjerska pouka

Vjeronauk u školi je dio školske nastave i izvodi se dva puta tjedno prema školskom rasporedu. U školi ga drže vjeroučitelji, koji su ili svećenici ili časne sestre ili laici, a koji su osposobljeni za to i imaju mandat svoga biskupa. Uz školski vjeronauk posebnu pozornost posvećujemo i **župnom vjeronauku** kojeg održavamo u vjeronaučnoj dvorani ili u crkvi. Po posebnom programu i rasporedu okupljaju se: kandidati za Prvu pričest i kandidati za Krizmu te svaki školski razred jedanput tjedno.

(Iz Župne odluke)

Školsko okružje i naslovnici školskog vjeronauka

Školski vjeronauk odvija se u različitim školskim okružjima, pa je to razlog što poprima različite naglaske, premda posvuda zadržava svoje vastito obilježje. Ti naglasci zavise od zakonskih i organizacijskih uvjeta, od didačtičke koncepcije, od osobnih pretpostavki učitelja i učenika te od odnosa između školskog vjeronauka i obiteljske kateheze.

Sve modele školskog vjeronauka koji su se razvili kroz povijest nakon ugovora s državama i odluka pojedinih biskupskih konferencija nije moguće svesti na jedan oblik. No potrebno je založiti se kako bi školski vjeronauk prema svojim pretpostavkama odgovorio na svoju posebnu svrhu i obilježja.

Učenici »imaju pravo istinito i sigurno učiti vjeru kojoj pripadaju. Ne može se zanemarivati to njihovo pravo da dublje spoznaju Kristovu osobu i cjelovitost spasenjskog navještaja kojeg je donio. Dakle, konfesionalno obilježje školskog vjeronauka, koje se u Crkvi odvija na načine i oblike određene u pojedinim zemljama, nužno je jamstvo koje se pruža obiteljima i učenicima koji izabiru takvu pouku.»

Za katoličku školu školski je vjeronauk, tako označen i upotpunjen ostalim oblicima služenja Riječi (kateheza, liturgijska slavlja, itd.), nužnim dijelom njihove pedagoške zadaće i temelj njihova postojanja.

Školski vjeronauk u okviru javne (državne) i nekonfesionalne škole, tamo gdje građanske vlasti ili ostale okolnosti nalažu zajednički vjeronauk katolicima i nekatolicima, imat će ekumenski obilježje te pridonijeti zajedničkom međureligijskom upoznavanju.

U ostalim prigodama školski vjeronauk moći će imati više kulturno obilježje usmjereno na upoznavanje religija, a katoličku će vjeru prikazati s dužnom važnošću i u tom slučaju, a nadasve ako ga poučava profesor koji ga iskreno poštuje, školski vjeronauk zadržava istinsku dimenziju »evanđeoske priprave«.

No oni učenici koji još uvijek traže, ili koji se suočavaju s vjerskim sumnjama, u školskom će vjeronauku moći otkriti što je točno vjera u Isusa Krista, koji su odgovori koje Crkva pruža na njihova pitanja, dajući im prigodu da bolje preispitaju vlastitu odluku.

No kada učenici nisu vjernici, školski vjeronauk poprima obilježja misionarskog naviještanja evanđelja u skladu s vjerskom odlukom kojoj će kateheza sa svoje strane, u zajedničarskom okružju, pomoći rasti i sazrijevati.

Kršćanski obiteljski odgoj, kateheza i školski vjeronauk u služenju odgoju u vjeri

Kršćanski odgoj u obitelji, kateheza i vjeronauk u školi, svaki prema vlastitim posebnim obilježjima, međusobno su prisno povezani u službi kršćanskog odgoja djece, adolescenata i mladih. No u praksi u obzir treba uzeti različite postojeće i neizbježne varijable kako bi se stvarno i s pastoralnom razboritošću nastavilo u primjeni općih smjernica.

Zato svaka biskupija ili pastoralno područje treba uočiti te različite prilike do kojih dolazi bilo glede postojanja ili nepostojanja kršćanske inicijacije na obiteljskom planu za vlastitu djecu, bilo glede odgojnih zadaća koje u predaji ili mjesnim prilikama vrše župe, škole, itd.

Zbog toga će partikularne Crkve i biskupska konferencija odrediti vlastite smjernice za različita područja, potičući djelatnosti koje se razlikuju i upotpunjuju.

(Iz Općeg direktorija za katehezu HBK)

Upravo iz gornjih odluka proizlazi zadatak da ponudimo svoj djeci koja su upisana na školski vjeronauk da se upišu i na župni vjeronauk. Može se nekome činiti da je to ponavljanje ili gubljenje vremena no crkva i crkveni prostor već daju naslutiti neku blizinu svetome i pomalo ostavljaju dojam ne samo znanja već i ponašanja u takvom prostoru i u vlastitom životu.

Kršćanska obitelj bi trebala više svjedočiti i živjeti svetim životom te bi tada i potreba za dubljim duhovnim vrednotama postala traženija. Djeci i s djecom se premalo razgovara o bilo čemu, a posebno se premalo govori o vjerskim i duhovnim temama. Kršćanski se tisak ne čita, vjerske TV emisije se ne gledaju, iako ih ima vrlo malo i onda, stoga se pitamo odakle učiti? Roditelji su koji puta manje upućeni u vjersko i duhovno nego djeca, stoga djeca lako zaključče ako nije njima stalo zar da i meni ili nama bude stalo "lakše je što manje učiti".

Uz djecu bilo bi vrlo dobro da i odrasli upoznaju više vjeru i da iskuse iz bližega kakav je Bog. Zato će za koji dan biti ponuđeno svim vjernicima različitih životnih dobi mogućnost upoznavanja vjere u životu pojedinca.